

4: REKOLEKCJE

„Ewangelizacja jest naturalną konsekwencją i owocem realizacji programu formacyjnego Ruchu a zarazem jedyną weryfikacją i sprawdzianem autentyczności tej formacji.”

(Wnioski końcowe III Krajowej Kongregacji Odpowiedzialnych Ruchu w Niepokalanowie w dn. od 3 do 5 III 1978 r.)

Z Archiwum ACR

(artykuł z biuletynu CDE „Ad Christum Redemptorem”) nr 4 czerwiec/lipiec 1995

ks. Zbigniew Snarski: **PRZYJMIJ WEZWANIE**

Dzisiaj, ciągle na nowo, jesteśmy poruszani do aktywności w dziele ewangelizacji: bez przerwy słyszymy o nowych inicjatywach ewangelizacyjnych, takich jak np. szkoły ewangelizacji, przedsięwzięcia ewangelizacyjne, itd.; również sytuacja dzisiejszego człowieka staje się znakiem czasu, który nie pozwala nam spać. Co zrobić, aby być gotowym na przyjęcie wezwania? Mogą nam tu towarzyszyć takie myśli:

1. Musimy widzieć źródło mocy. Nie możemy skutecznie nieść drugiemu Dobrej Nowiny o Jezusie, jeżeli sami nie towarzyszymy Mu stale przez osobistą modlitwę, jeżeli nie nauczyliśmy się od Jezusa tajemnicy, którą mamy głosić. A jest to tajemnica, którą przyswajamy sobie nie tylko rozumem ale i sercem. Mamy zwrócić się do Boga przez głęboki, osobisty kontakt z Jezusem Chrystusem. Mamy przyjąć wezwanie do świętości i ciągłej odnowy w Duchu Świętym.

2. Musimy podjąć walkę o Boże sprawy w świecie. Dzisiaj, gdy Ewangelia jest tak atakowana, gdy różne fale sekularyzmu, materializmu i praktycznego ateizmu rozprzestrzeniają się na świecie, gdy powszechnie mówi się, że ludzie są w istocie dobrzy i nie potrzebują zbawienia przez Boga, my musimy podjąć trud walki o Bożą obecność w świecie. Jednak ma być to walka bronią Jezusa: ubóstwem, uniżeniem i pokorą. Taką bronią walczył Jezus. Prawda, pokój i wiara oraz opieka Boża da nam zwycięstwo. "Obleczcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła" (Ef 6,11).

3. Musimy świadczyć słowem. Ewangelizowanie ludzi może stać się częścią codziennego chrześcijańskiego życia. Wymaga to z naszej strony decyzji szukania osób, które chcielibyśmy przybliżyć do Jezusa. Proste przedstawienie własnego świadectwa może być niezwykle skutecznym punktem wyjścia dla ewangelizacji.

4. Musimy być świadomi celu - wspólnoty z Bogiem i braćmi w Kościele. Naszym wysiłkom ewangelizacyjnym ma towarzyszyć przekonanie, że dopiero wzrastanie w życiu Kościoła przez przyjmowanie Słowa Bożego, modlitwę, sakramenty, zwłaszcza Eucharystię, czyni ludzi gotowymi i otwartymi na przyjęcie tajemnicy Ojca, Syna i Ducha Świętego. Wtedy ewangelizacja będzie czymś trwałym i pewnym, gdy ewangelizowanych doprowadziliśmy do Ciała, którym jest zjednoczenie wiernych w łączności z biskupem.

Przygotowanie animatora do rekolekcji:

„Ewangelizacja w każdym czasie jest sprawdzianem żywotności wiary poszczególnych osób i wspólnot. Nie ma takiego czasu i miejsca, w którym ewangelizacja nie byłaby potrzebna. Konieczna jest w tej dziedzinie większa mobilizacja, najpierw modlitewna”¹.

- Módl się za swoją grupę, za moderację i za rekolekcje – oraz za siebie (o otwartość na Jezusa i na osoby z twojej grupy). Wołaj: *Veni Sancte Spiritus! Przybądź Duchu Świątym!* Może to być np. codzienna modlitwa hymnem do Ducha Świętego lub sekwencją.
- Czas rekolekcji nie jest najlepszym miejscem do przygotowania się do spotkań – przygotuj więc spotkania przed rekolekcjami. Pomyśl jak poszczególne spotkania przeprowadzić. Jeśli masz jakieś wątpliwości lub pomysły – podziel się nimi z moderacją.
- W czasie rekolekcji ważne jest twoje oddanie uczestnikowi. Przeżywane trudności nie traktuj jako swoje porażki, które musisz za wszelką cenę ukrywać przez moderację. Nie bój dzielić się swoimi trudnościami, dzięki temu zawczasu wiele z nich da się naprawić.
- Czas rekolekcji będzie też czasem dawania świadectwa. Przemysł swoje życie w kontekście prawdy: o bezinteresownej Bożej miłości, o wyzwoleniu w Jezusie, o wyborze Jezusa na Pana i Zbawiciela, o życiu wg Ducha, o wspólnotcie – tak abyś mógł na rekolekcjach w tych tematach powiedzieć świadectwo. Zastanów się również w kontekście charyzmatu Ruchu nad tym jak wygląda twoje świadectwo jako oazowicza: czy żyjesz drogowskazami nowego człowieka i duchowością światło-życie. Twoje świadectwo w kontekście Krucjaty Wyzwolenia Człowieka jest konieczne.
- Pakując się, nie zapomnij zabrać świecy, której będziesz używał na oazie oraz figurki Niepokalanej. Jeśli ich nie masz – zatroszcz się o nie. Figurka i zapalona świeca to dwa bardzo ważne elementy, uzmysławiające obecność Jezusa oraz to, że Maryja jest dla nas wzorem nowego człowieka.
- Pomyśl o książkach, które możesz zabrać ze sobą do wspólnej biblioteczki.

PROPOZYCJE (UWAGI) DOTYCZĄCE EWANGELIZACJI NA POSZCZEGÓLNYCH REKOLEKCJACH OAZOWYCH.²

ODB i OND

Ewangelizacja na Oazie Dzieci Bożych dotyczy uczestników oazy. Na tych rekolekcjach to animatorzy podejmują ewangelizację uczestników.

1. Modlitwa animatorów za uczestników powinna zacząć się jeszcze przed rekolekcjami. Dobrą praktyką jest zachęcić innych ludzi, grupy i wspólnoty (w tym nie wyjeżdżających na oazę np. rodziny Domocego Kościoła) do modlitwy w intencji rekolekcji.
2. Można zaproponować „Cichego przyjaciela” ale w wersji modlitewnej - losujemy osobę, za którą uczestnik będzie się modlił podczas rekolekcji.
3. Udział animatorów muzycznych, nauka pieśni wraz z wytłumaczeniem i zachętą do modlitwy nimi (np. Jezus, wywyższony Pan; Jezus siła mą, itp.). Dobrym i owocnym momentem jest prowadzona (moderowana) adoracja Najświętszego Sakramentu.

¹ Uwagi dotyczące realizacji programu w oazach wakacyjnych. OŻK 2008.

² Jak widać większość pomysłów została przeprowadzona na rekolekcjach ONŻ I ST. Prosimy o pomysły i rozwiązania z innych oaz.

4. Proste pantomimy ewangelizacyjne (np. Jezus przyjacielem, Jezus przebacza, Jezus wyzwala) lub wizualizacje Słowa Bożego (np. przypowieść o synu marnotrawnym, Dobry Pasterz itp.) – można je znaleźć na stronie <http://www.swe.pl/>
5. Świadeństwo animatora.
  - Na tych rekolekcjach niezwykle ważne jest nie tyle słowo (choć też) ale postawa, otwartość, życzliwość i opiekuńczość (wychowanie do samodzielności a nie nadopiekuńczość); pomoc w odkrywaniu swoich talentów.
  - Modlitwa osobista (w tym Namiot Spotkania, który na tych rekolekcjach często jest wspólny).
  - Rozmowy osobiste z uczestnikami (!!!!!!!!)
6. Zachęta przeżywania liturgii i modlitwy jako czasu spotkania z Bogiem.

ONŻ I st.

Ewangelizacja na oazie ONŻ I st. dotyczy dwóch przestrzeni. Po pierwsze uczestników oazy (czyli oni są ewangelizowani przez diakonię) i jako „owoc” ewangelizacji dotyczy innych ludzi (czyli uczestnicy ewangelizują). Wymiar ewangelizacji (spotkania z Jezusem – żywą osobą, który mnie osobiście i bezinteresownie kocha, wyzwala i prowadzi) trzeba na tych rekolekcjach postawić na pierwszym miejscu.

Niezwykle istotne jest również to, aby wspólnoty do których wrócą uczestnicy rekolekcji stały się dla nich miejscem wzrostu i szczególnej troski animatorów. Wtórno w nich widzieć szczególny dar i zadanie dla wspólnot – tak, aby nie przygasić zapału – co więcej nieustannie go pogłębiać. To właśnie animatorzy, którzy będą towarzyszyć ich formacji deuterokatechumenalnej, w pierwszej kolejności są zaproszeni do rozpalania ewangelizacyjnego zaangażowania, również przez swoje własne świadectwo i zaangażowanie. Wśród propozycji pooazowych powinna pojawić się informacja o możliwości uczestniczenia w ORAE (Oazie Rekolekcyjnej Animatorów Ewangelizacji – czyli 4 dniowych rekolekcjach dający konkretne narzędzie i umiejętność ewangelizacji).

Podjęcie próby ewangelizacji na oazie ma otworzyć uczestników na możliwość ewangelizacji w swoich środowiskach. Główny nacisk kładziemy na świadectwo i na budzenie poczucia odpowiedzialności za dzieło ewangelizacji, dlatego najważniejszym owocem tej ewangelizacji jest uczestnik, który po powrocie z rekolekcji będzie chciał włączyć się w działa ewangelizacyjne w diecezji i parafii (oraz świadectwo słowa i życia w swoim środowisku). Nie bez znaczenia jest więc obecna na oazie „szkoła modlitwy” jako fundament owocnej ewangelizacji.

Zachęcamy (jeśli na rekolekcjach jest projektor multimedialny) do projekcji filmu „Opowieść o Jezusie” (DVD) lub fragmentów (bo cały jest długi) filmu „Jezus”³ wg. św. Łukasza (wydawnictwo Ruch Nowego Życia) lub innych filmików ewangelizacyjnych (informacje w DDE). Oglądanie filmu „Jezus” można zorganizować trzeciego dnia oazy. We wprowadzeniu do filmu zachęcić do notowania tego, co najbardziej porusza, dotyka, także zanotowania pytań zadawanych podczas projekcji. W czwartym dniu można nawiązać do treści filmu podczas spotkania w grupie czy nabożeństwa ewangelizacyjnego. Można skorzystać z propozycji nabożeństwa z czytaniem ewangelii z ekranu zamieszczonej w tej e-teczce.

Wcześniej dobrze jest już w zespole animatorów przemyśleć formę podjęcia ewangelizacji można np. zapoznać się ze scenariuszami pantomim, przygotować schemat dobrego świadectwa.

1. Modlitwa animatorów za uczestników powinna zacząć się jeszcze przed rekolekcjami. Dobrą praktyką jest zachęcić inne grupy i wspólnoty (w tym nie wyjeżdżających na oazę np. rodziny Domowego Kościoła) do modlitwy w intencji rekolekcji.
2. Wyjście ewangelizacyjne (14 dzień).

---

³ Plan nabożeństwa ewangelizacyjnego przy użyciu filmu „Jezus” znajduje się w 6-tej e-teczce.

Kerygmatyczne modlitwy wieczorne – przez pierwsze cztery dni rekolekcji wieczorne modlitwy mogą (a nawet powinny) mieć wymiar kerygmatyczny, odwołujący się do poruszanych w ciągu dnia prawd. Można w czasie nich odwołać się (podobnie jak w podręcznikach: Rekolekcje Ewangelizacyjne, Oaza Ewangelizacji) do obrazów ewangelicznych: Nikodem, Samarytanka, Jawnogrzesznica (Zagubiona Owca), Niewidomy od urodzenia (Chromy).

Plakat kerygmatyczny: każda z grup ma do wykonania w ramach przygotowania do ewangelizacji plakat przedstawiający kolejne prawa życia duchowego. Jedna grupa przygotowuje plakat do jednego prawa. Prezentacja następuje przed całą wspólnotą w wyjaśnieniu plakatu. Chodzi o utrwalenie praw ale przede wszystkim na ich twórcze ilustrowanie.

Pomysł ewangelizacji (NR 1) poza miejscem rekolekcji (bo w miejscu, gdzie co roku są rekolekcje taka akcja może być mało skuteczna).

- Dlatego proponujemy ewangelizację w pobliskiej większej miejscowości, np. rynek, pole namiotowe, plac przed kościołem. Uwaga: trzeba poinformować lokalnego ks. Proboszcza (!!!).
- W ramach oazy organizujemy zespoły ewangelizacyjne odpowiedzialne za poszczególne elementy ewangelizacji: głoszenie (przesłanie ewangelizacyjne – raczej jest to zadanie moderatora), modlitwa (rozpoczyna się przed ewangelizacją i trwa nieustannie w trakcie samej ewangelizacji), świadectwa (min. 3), śpiew (muzyka), pantomima⁴ (np. „Serca”, „Kurtka”, „Maski”, „Kurtka” lub inne), „życzliwości” (zapraszają, informują, np. pomocne banery, plakaty). Za poszczególne zespoły muszą odpowiadać animatorzy.
- Przygotowania do takiej ewangelizacji muszą rozpocząć się wcześniej (minimum IX dnia rekolekcji). To animatorzy spośród swoich uczestników wybierają osoby, które powiedzą świadectwa. Wcześniej warto znaleźć na rekolekcjach taki moment, kiedy będą mogli oni powiedzieć te świadectwa przed wspólnotą (może to pomóc przełamać się w stanięciu na rynku i zaznajomić innych z świadectwem, do którego można odwoływać się w rozmowie z ludźmi).

Pomysł ewangelizacji (NR 2) w miejscu rekolekcji – wyjście do ludzi w parach, rozmowa na temat Jezusa (przeżytych rekolekcji), trudności i kłopotów ludzi (podobne do wyprawy z dnia X tylko, że z naciskiem na głoszenie kerygmatu).

Uwagi do konspektu, ONŻ I st. wyd. 9 – ponieważ konspekt w dużej mierze nie był poprawiany i od wielu lat cały czas ma w sobie pomyłki, zrobiliśmy małe wypunktowanie:

- s. 95 – przy wyprawie otwartych oczu przydatne są teksty Mt 6, 26 i Łk 12, 24 nn.
- s. 95 – to spotkanie jest dopiero w konspekcie od 8 wydania – dlatego najlepiej nie korzystać z wydań wcześniejszych.
- s. 110 – w wyprawie otwartych oczu, warto spojrzeć na zagadnienie w kontekście globalnym, np. katastrofy ekologiczne, które powstały na skutek chęci zysku. Motywem ochrony przyrody jest miłość Boga i człowieka. Nie wchodzimy głęboko w kwestie ekologiczne, ale warto pokazać, że ludzie trocąc się o przyrodę czasem nie czynią tego z miłości do człowieka ale z ideologii (z wyłączeniem Boga włącznie). Pokazać postawę – „to mnie nie dotyczy”, „niech inni coś zrobią”.
- s. 114 – spotkanie- pkt 2. - zamiast cytatu Łk 2, 5-12 powinien być Mk 2, 5-12.
- s. 114 – spotkanie – pytanie pomocnicze „Dlaczego Jezus jest kimś jedynym i niepowtarzalnym w historii ludzkości?” Świadectwo animatora, dlaczego Jezus jest ważny dla mnie – warto „zostawić” na spotkanie w dniu czwartym.
- s. 127 – pomyłki w cytacie – pkt. 4 (jest J 1, 21-27 powinno być J 11, 21-27); pkt. 7 (jest Kol 7, 13-14 powinno być Kol 1, 13-14)
- s. 148-149 – pomyłka w cytacie – akapit „zaczynając modlitwę ...” jest (J 74, 20) a powinno być (J14, 20).
- s. 160 – w namiocie spotkania jest wiele tekstów – można skupić się na jednym (Flp 2, 5-11).

---

⁴ W e-teczce umieszczone są scenariusze kilku pantomim.

- s. 192 (można zamiast J 15, 1-11 poprzestać na J, 15, 7-11)
- s. 242 - Pomyłka w cytacie – pkt2b – jest Mt 16, 41 powinno być Mt 26,41.
- s. 259 – zamiast tematu ze Szkoły Modlitwy o strukturze człowieka warto powiedzieć o rozproszeniach na modlitwie. Temat o strukturze jest niezrozumiały.
- s. 272 - N. Spotkania – dodatkowym tekstem może być J 14, 15-20; 25-27

Jeśli ktoś znalazł jeszcze jakieś inne pomyłki, proszę je zaznaczyć i nas o nich poinformować.

Uwagi i pomysły do wykorzystania na rekolekcjach:

- Dobrze, aby pantomimy były przedstawiane przez animatorów (b. wysoko cenione wśród uczestników) – np. zamiast puścić filmik onetimeblimp można go przedstawić.
- obecność świadectw animatorów przy różnych okazjach;
- świadectwa uczestników na Drodze Krzyżowej;
- naprawdę krótkie wieczorne podsumowania w grupach – dużo wychodzi przy tej okazji;
- poranna modlitwa animatorów za wspólnotę;
- bibliodrama „Dobry Pasterz” – przeżyciowa, dotykająca emocji, ale dająca też możliwość głębokiej refleksji i zbudowania na tej bazie przyszłych doświadczeń w życiu duchowym;
- wspólna adoracja krzyża w 9 dniu;
- modlitwy wieczorne oparte na śpiewach, modlitwie spontanicznej i równoczesnej (zwłaszcza wprowadzenie równoczesnej);
- czytanie lub słuchanie wartościowego przesłania na posiłkach podczas tajemnicach bolesnych;
- możliwość korzystania z Namiotu Światła wieczorem (uczestnicy bardzo to cenili);
- Namiot Spotkania indywidualny, ale ze wspólnym wprowadzeniem;
- biblioteczka z pozycjami polecanymi przez diakonie;
- serca wdzięczności
- duża ilość instrumentów, zaangażowanie wielu uczestników;
- dzielenie się na odprawach własną kondycją animatorów i funkcjonowaniem grup.

List do uczestnika rekolekcji: Można pomyśleć nad przygotowaniem takiego listu, który każdy jako pamiątkę otrzyma na agapie. Poniżej zamieszczamy przykładowy list z ONŻ I ST w Sobłowce w 2010 r.

Kochany Uczestniku ONŻ I° – Przyjacielu... Wielkim darem dla nas była Twoja obecność na tych rekolekcjach! Dziękujemy Panu Bogu za to, że Cię tutaj przyprowałdził i pozwolił nam się poznać. On podarował nam siebie nawzajem. Twój wkład w tę oazę był nieoceniony – bez Ciebie nic nie byłoby takie samo. Dziękujemy Ci za Twoją otwartość. Wszystko, czego tutaj doświadczyłeś, było też efektem Twoich starań. Razem tworzyliśmy tę oazę. Wierzimy, że Duch Święty działał w Tobie i będzie działał dalej z wielką mocą. Mamy tylko jedną prośbę: nigdy nie zapomnij, że Twój Bóg patrzy na Ciebie z ogromną miłością, bez względu na to, co robisz i gdzie jesteś. On nigdy z Ciebie nie zrezygnuje. Ota- czamy Cię modlitwą i zawierzamy Panu Twoje życie. Jesteś w zasięgu miłości Jezusa! Moderacja i animatorzy.

ONŻ II st.

Warto w trakcie rekolekcji wrócić do zagadnienia owocnego świadectwa. Na tym etapie formacji powinno ono dotyczyć wolności w Chrystusie. Warto takie świadectwo napisać dotycząc tematyki rekolekcji. Takie świadec- two może być o tyle cenne, bo pozwala zobaczyć co Jezus zdziałał w nas przez okres formacji. Warto odwołać się do książki Jose H. PRADO FLORES „Mojżesz – poza pustynię”, będącą zarysem kursu SNE „Mojżesz”.

Projekcję filmu „Jezus” można zorganizować w drugim dniu oazy (Bóg wyzwala) tak, aby została ponowio- na decyzją odnowienia swego życia Jezusowi.

Wyprawa ewangelizacyjna jest jednym z elementów dnia V (Bóg posyła).

Pomysł ewangelizacji (NR 1) - taki jak w podręczniku, czyli wyjście parami, głoszenie Jezusa, przezwyciężanie oporów jak Mojżesz, wzajemna modlitwa za siebie, za osoby spotkane, za dzieło ewangelizacji.

Pomysł ewangelizacji (NR 2) – pomysł ten nawiązuje do odpowiedzi na pytanie, dokąd i do czego mnie Bóg posyła? Jest to kontynuacja treści z dnia poprzedniego (Bóg wzywa). Oaza II st. przygotowuje między innymi do czynnego włączenia się w posługę w parafii lokalnej, stąd pomysł aby ta ewangelizacja miała formę „zaistnienia w parafii”, w której odbywają się rekolekcje. Zachęcamy do aktywnego włączenia się w posługę na liturgii w parafii. Odpowiedzią na „Bóg posyła” mogą być świadectwa powiedziane na koniec Eucharystii, a po Mszy śpiew i ewentualna pantomima (np. „Krzesło”, „Kurtka”) poruszająca aspekt wyzwolenia i wolności w Jezusie.

ONŻ III st.

Warto w trakcie rekolekcji wrócić do zagadnienia owocnego świadectwa, w tym przypomnieć i może napisać świadectwo. Takie świadectwo może być o tyle cenne, że możemy zobaczyć co Jezus działał w nas przez okres formacji. Warto również pytać się o gotowość do ewangelizacji, szczególnie w odniesieniu do wniosków KKO, że „Ewangelizacja jest naturalną konsekwencją i owocem realizacji programu formacyjnego Ruchu a zarazem jedyną weryfikacją i sprawdzianem autentyczności tej formacji”, które są mottem tej e-teczki.

- W spotkaniu z Żywym Kościołem: Prezentacja wspólnot i metod ewangelizacyjnych tj. Kurs Filip, Nowe Życie, Paweł ... (Szkoły Nowej Ewangelizacji), <http://sne.pl/>, ORAE, KODAE, Seminarium Odnowy Wiary (Ruch Światło-Życie), Seminarium Życia w Duchu [Rekolekcje Ewangelizacyjne Odnowy - REO] (Odnowa w Duchu Świętym)
- Inne wspólnoty ewangelizacyjne obecne w Warszawie: Emmanuel, Salezjańskie Wspólnoty Ewangelizacyjne (<http://www.swe.pl/>), Wspólnota Chrystusa Zmartwychwstałego "Galilea" (<http://galilea.pl/>),
- Inicjatywy Ewangelizacyjne: Przystanek Jezus (<http://www.przystanekjezus.pl/>), Bieszczady dla Jezusa (<http://www.bieszczadydlajezusa.pl/>), Juwenalia w Warszawie (www.jezus.waw.pl), inne na stronie ks. Tomka Mocha (www.tmoch.net) ☺
- **Projekcję filmu „Jezus”** można zorganizować w czternastym dniu oazy. Podczas spotkania z żywym Kościołem tego dnia warto jest przedstawić plan ACR (historię i obecne możliwości) – najlepiej przez diakonie ewangelizacji.
- Prezentacja diakonii: w tym DE ☺ i zachęta do włączenia się w diakonie po wakacjach. Tu szczególnie należy uczulić, że ewangelizacji nie należy utożsamiać z włączeniem się w DE. Podejmując jakąkolwiek diakonię, ewangelizacja nadal pozostaje priorytetem, czyli np. bycie w DL, DWyz, DMuz, ... nie zwalnia od ewangelizacji.
- Podejmowanie ewangelizacji podczas drogi do statio każdego dnia (flaga jest super – śpiew, bębenek, gitara jak najbardziej wskazane). Rozmowa na przystankach lub w metrze (ale nie kosztem statio). Dobrze znać wspólnoty, kościoły, gdzie może dana osoba się udać.
- Można rozdawać fragmenty z Pisma Świętego⁵ (najlepiej w jakiejś ciekawej formie z odniesieniem np. na stronę oazy lub www.PanemJezus.pl). Należy jednak zwrócić uwagę, aby nie była to akwizycja, bo ludzie obojętnie traktują otrzymane na ulicy ulotki (często automatycznie odmawiają lub wyrzucają do kosza). Wzorując się na Filipie z Dziejów Apostolskich, nie wystarczy dać do ręki fragment Pisma Świętego – trzeba jeszcze pod natchnieniem Ducha wyjaśnić go i odnieść do konkretnego życia człowieka. Twórczość i naturalność jest wskazana – a otwartość na Ducha Świętego konieczna.

---

⁵ O przygotowaniu gotowych fragmentów lub ulotek należy pomyśleć przed rekolekcjami.

SZKOŁA NOWEJ EWANGELIZACJI (SNE)

KURSY Z PROGRAMU SZKOŁY EWANGELIZACJI ŚW. ANDRZEJA

I ETAP: Podstawy życia chrześcijańskiego.

1. Nowe Życie: Podstawowa ewangelizacja.
2. Emaus: Słowo Boże.
3. Jan: Formacja uczniów.
4. Jezus w Czterech Ewangeliach.
5. Historia Zbawienia: Nasza własna historia.
6. Mojżesz: Formacja wyzwolicieli.
7. Błogosławieństwa: droga do szczęścia.

II ETAP: Jak ewangelizować.

8. Paweł: Formacja ewangelizatorów.
9. Tymoteusz: Jak czytać, podkreślać i zapamiętywać Biblię.
10. Apollos: Formacja głoszących.
11. Sekret Pawła.
12. Pięćdziesiątnica: Ewangelizować z wielką mocą.
13. Wprowadzenie do Biblii.
14. Łukasz: apologetyka.

III ETAP: Jak formować ewangelizatorów.

15. Maria: List Chrystusa.
16. Teologia biblijna.
17. Maranatha: Apokalipsa.
18. Piotr: Eklezjologia.
19. Melchizedek: Liturgia.
20. Nehemiasz: Doktryna społeczna Kościoła.
20. Jetro: Ekumenizm.

Formacja Kursów SNE jest dobrym ubogaceniem formacji podstawowej i konkretną propozycją na formację permanentną. SNE nie jest konkretnym ruchem, daje warsztat do ewangelizacji, dlatego członek Ruchu Światło-Życie może jednocześnie podejmować diakonię w SNE. Np. DDE może być częścią środowiska SNE bez ryzyka utraty tożsamości, zaś samo SNE może być miejscem współdziałania wielu ruchów i wspólnot. Jest też fizyczna możliwość, aby Ruch miał swoją własną SNE. Więcej informacji na stronie www.sne.pl

OPISY WYBRANYCH KURSÓW

Kurs “Nowe Życie” – jest czasem spotkania Boga w osobistym doświadczeniu Jego miłości. Nie ma tam miejsca na teologiczne wykłady lub wysublimowaną retorykę przekazu. Prowadzący Kurs starają się jedynie pomóc uczestnikowi doświadczyć bliskiej i osobistej relacji z Bogiem kochającym i zbawiającym. Spotkanie to poprzez zgodę na obdarowanie Bożymi łaskami na pewno nie pozostaje bez wpływu na życie. Każdy uczestnik ma szansę na nowe życie i odnowienie swej relacji z Bogiem, rozpoczęcie nowego etapu w swoim życiu. Kurs jest skierowany do wszystkich. Owocny będzie zarówno dla osób żyjących w głębokiej relacji z Bogiem jak i dla poszukujących doświadczenia żywej wiary, spotkania żywego Boga.

Kurs “Paweł” – praktycznie uczy jak ewangelizować we współczesnym świecie. Wprowadza w doświadczenie ewangelizacji bezpośredniej. Nazywany jest „kręgosłupem” ewangelizatora, gdyż uczy skutecznej ewangelizacji i pozwala ewangelizatorowi na prawidłowe funkcjonowanie i działanie. Jest on adresowany do tych, którzy spotkali Zmartwychwstałego Jezusa i „nie mogą nie mówić o tym, co widzieli i słyszeli”. Celem kursu jest uformowanie nowych ewangelizatorów dla nowej ewangelizacji, tak, aby umieli przekazywać w sposób twórczy i skuteczny Dobrą Nowinę. Kurs ten pozwala na uzyskanie metod i doświadczenia ewangelizacji. Uczy tego, jak przekazać innym kerygmat, jak mówić o Bogu swoim najbliższym, rodzinie, przyjacio-

łom, kolegom w pracy, w szkole, jak dotrzeć do współczesnego człowieka, tak często zagubionego w świecie. Uczy jak praktycznie podejmować ewangelizację bezpośrednią w osobistej sytuacji życiowej człowieka. Daje również konkretne narzędzia oraz metody do prowadzenia dzieła nowej ewangelizacji. Uczestnik kursu zyskuje konkretne narzędzia do podjęcia ewangelizacji w swoim środowisku. Całość materiału kursu oparta jest na nauczaniu Kościoła i jego przepięknym doświadczeniu ewangelizacji przez wieki. Chrystocentryczność prezentowanych treści staje się dla ekipy jak i uczestników drogą osobistego nawrócenia – przemiany myślenia.

Jak przekazać innym Dobrą Nowinę o Jezusie? Jak mówić o Bogu swoim najbliższemu, rodzinie, przyjaciołom, kolegom w pracy, w szkole? Jak dotrzeć do współczesnego człowieka, tak często zagubionego w świecie? Dla wszystkich, którzy spotkali Zmartwychwstałego Jezusa i „nie mogą nie mówić o tym, co widzieli i słyszeli” (Por. Dz.4,20) jest przeznaczony właśnie ten kurs.

Kurs Biblijna Historia Zbawienia – kurs dający możliwość poznania Słowa Bożego w głębszym rozumieniu. Ukazuje całą panoramę biblijnych wydarzeń, od stworzenia świata aż po ponowne przyjście Jezusa. Pozwala odkryć działanie Boga w dziejach świata. Kurs uczy tego, jak rozumieć historię własnego życia i oceniać sprawy, które się w nim dzieją, w świetle Bożego Słowa, przez pryzmat historii zbawienia. Odkrywa stałe działanie Boga w historii, aby każdy mógł zdać sobie sprawę z tego, że historia zbawienia jest jego własną historią.

Kurs Jan – Celem Kursu jest pogłębienie relacji uczniostwa wobec Jezusa. Pozwala zatrzymać się u stóp Jezusa- Mistrza i mówić jak, na wzór św. Jana, stać się umiłowanym uczniem Jezusa, zakochanym i wsłuchanym w Jego Słowa.

Kurs Uczniowie z Emaus - Celem tego kursu jest, aby spotkać Jezusa w Słowie Bożym i w Nim się zakochać. Jeśli odkryłeś Biblię i pragniesz ją nie tylko czytać, ale i rozumieć, to ten kurs jest dla ciebie.

Kurs Jezus wg Czterech - Kurs ten daje możliwość zobaczenia Jezusa oczami Ewangelistów. To piękny czas, w którym można odkryć głębię poszczególnych Ewangelii, poznając nie tylko osoby czterech Ewangelistów, ale samego Jezusa i osobiście z Nim się spotkać. Dzięki temu kursowi Ewangelie staną się dla ciebie wielkim bogactwem, z którego będziesz czerpać nieustannie.

Kurs Tymoteusz - To piękny czas, w którym uczymy się nie tylko poznawania Słowa Bożego, ale jak się Nim posługiwać w pracy katechetycznej, czy w głoszeniu. Po tym kursie Biblia będzie dla ciebie najlepszym narzędziem w służbie dla nowej ewangelizacji. To bardzo praktyczny kurs uczący metod pracy z Pismem Świętym.

Kurs Mojżesz - Jest to czas, gdzie śledząc życie Mojżesza możesz jako lider zobaczyć samego siebie i nauczyć się, jak radzić sobie w trudnych sytuacjach. Jak stać się liderem, otwartym na plan Boży i pracującym we wspólnocie przyjaciół.

Kurs Sekret Pawła - Ten kurs to czas odkrywania wielu sekretów Pawła, któremu udało się jako liderowi w krótkim czasie odnieść niesamowity sukces w ewangelizacji. Paweł pokazuje jak tego dokonać odkrywając przed nami swój życiowy sekret wizji nowej ewangelizacji. W tym kursie poznasz sekret skutecznej pracy pastoralnej i ewangelizacyjnej i dzięki temu zrewidujesz swoją dotychczasową posługę. Na ten kurs możesz przyjechać dopiero po kursie Paweł.

Kurs Apollos - W ramach tego kursu uczymy się jak w nowy sposób głosić Ewangelię, aby to, co głoszą stało się owocne i aby inni słuchając nas mogli usłyszeć samego Jezusa i odpowiedzieć Mu na jego wezwanie.

Kurs Pięćdziesiątnica - Kurs ten ma otworzyć cię na posługę charyzmatyczną w dziele nowej ewangelizacji. Na kursie poznajemy wiele charyzmatów, które umarły albo nie rozwijają się w Kościele. W ten weekend chcemy je lepiej poznać i na nowo obudzić. Jeśli chcesz by twoja Wspólnota żyła charyzmatycznie, a ewangelizacja była potwierdzona znakami, to zapraszamy na ten kurs.

Kurs Modlitwa charyzmatyczna - Celem tego kursu jest, aby w sposób uporządkowany przeżywać i prowadzić modlitewne spotkania charyzmatyczne. Kurs ten omawia problemy, jakie może spotkać grupa modlitewna czy wspólnota w czasie modlitwy charyzmatycznej. Na tym kursie odnajdzie się każda osoba ze wspólnoty, gdyż uczymy się tutaj zasad uczestniczenia oraz prowadzenia spotkania modlitewnego.

PROPOZYCJE DO WYKORZYSTANIA PODCZAS REKOLEKCJI.

(liczymy na informację zwrotną i nowe pomysły) piszcie na maila diakonii

- Przeżywanym rekolekcjom powinna towarzyszyć wytrwała – codzienna modlitwa animatorów za uczestników. Można podjąć dodatkowy post i podzielić się czasem, tak aby każdego dnia, któryś z animatorów szczególnie modlił się i pościł w intencji rekolekcji. Przed wyjazdem na oazę, warto poprosić znajomych o modlitwę.
- „serce wdzięczności” – w widocznym miejscu (np. na drzwiach) wieszamy wycięte serca z papieru (mogą być to też np. czterolistne koniczyny). Na każdym sercu piszemy imię osoby i prosimy aby każdy napisał coś dobrego o drugiej osoby.
- dzielenie Słowem – można to zrobić na kilka sposobów. Np. poprosić aby każdy wybrał kilka fragmentów, które go szczególnie poruszyły w czasie rekolekcji albo innych ważnych dla niego – znajdujemy miejsce gdzie te fragmenty będzie można składać (karteczki z sigłami). Pod koniec oazy każdy może się taką karteczką poczęstować (będzie to jakieś Słowo z rekolekcji – z jednoczesną prośbą o modlitwę, za osobę która wskazał nam to słowo). Drugi pomysł to wcześniej przygotować karteczki z cytatami i w pewnym momencie, np. czwartego dnia, poprosić aby osoby się nimi poczęstowały.
- Na ewangelizację uczestnicy też mogą przygotować fragmenty na kartkach, które będą mogli komuś dać (np., można je wydrukować, napisać na kartkach i skserować).
- Przy tematach w pierwsze dni rekolekcji, warto pomyśleć o jakiś pantomimach przygotowanych przez animatorów.
- Prosimy o zatroszczenie się, aby zachęcić uczestników do napisania świadectwa, które można by umieścić na internetowej stronie oazowej. Świadectwo animatora również byłoby w tej materii cenne.
- Warto przygotować uczestnikom na karteczkach pomoce do namiotu spotkania i do ewangelizacji (szczególnie w kwestii mówienia świadectwa). Świadectwo jest niezwykle istotnym elementem (owocem) rekolekcji. Może warto napisać świadectwo wg. Schematu opartego na czterech prawach życia duchowego. Dajemy uczestnikom kartki A4 dzieląc je na cztery części. Uczestnicy piszą świadectwo w odpowiednich polach odwołując się do poszczególnych punktów. W tym miejscu warto przypomnieć warunki owocnego świadectwa wg. Ks. Błachnickiego. W e-teczce znajdują się wszystkie potrzebne materiały.
- Kiedy każdy otrzymuje karteczkę z modlitwą zawierzenia swojego życia Jezusowi i z modlitwą o uzdrowienie wewnętrzne, warto zaproponować, aby uczestnicy napisali swoją własną (osobistą) modlitwę zawierzenia.
- Prosimy też o relacje (podzielenie się) przebiegiem ewangelizacji. Będziemy też wdzięczni jeśli powiecie co było trudne, i co byście poradzili, aby w przyszłym roku pomóc uczestnikom w zakresie ewangelizacji.
- W nawiązaniu do tematu roku, warto położyć szczególny nacisk na miejsce Pisma Świętego w życiu oazowicza (Namiot Spotkania). Można rozdać przygotowany wcześniej „list miłosny Boga do człowieka” ułożony z fragmentów biblijnych. Warto pomyśleć o obrazowym przekazie Słowa Bożego (np. przez bibliodramy lub inne metody biblijne).
- Warto, aby po rekolekcjach ze zdjęć czy filmików, powstała jakaś radosna i budująca prezentacja, zachęcająca do udziału w rekolekcjach. Oczywiście jasne jest, że robiąc zdjęcia czy kręcąc filmy, nie wolno nam ośmieszać ludzi czy tego co wydarzyła się na rekolekcjach. Filmiki i zdjęcia nie mogą też być dwuznaczne (nowa kultura). Wybrane zdjęcia z oazy można umieścić na stronie diecezjalnej.
- Można przygotować wcześniej podgrzewacze (tealighty) z naklejonymi na nie fragmentami z Pisma Świętego. Pomysł był wykorzystany podczas ewangelizacji na Juwenaliach 2011. Świeczki te mogą być użyte czwartego dnia przy wieczornej liturgii światła.
- Czym jest wspólnota - wizualizacja: scenka z animatorami i 2 uczestnikami: jeden uczestnik stoi w kręgu, który tworzą animatorzy; drugi uczestnik próbuje przebić się przez ścianę z animatorów; we wspólnocie

łatwiej się obronić – wspólnota wspiera, pomaga trwać przy Bogu, walczy, gdy dzieje się coś złego...; albo kilka/kilkanaście palących się wokół paschału (większej od pozostałych świec) świec – co łatwiej zagasić pojedynczą świecę, czy jedną z grupy palących się świec; nawet gdy zgasimy jedną, można ją zaraz odpa-
lić od paschału albo od pozostałych świec...)

- Arkusze (plansze) myśli: można w kilku miejscach powiesić arkusze szarego papieru, na których uczestnicy mogą wpisywać swoje myśli. Chodzi o to, aby dokończyć myśl lub zdanie umieszczone na arkuszu np. „Warto zaufać Jezusowi bo ...”, „Modlitwa jest ...”, „Spotykam się z Jezusem kiedy ...”, „Bóg mnie kocha czyli ...”, „Wstydzę się Jezusa bo ...”, „Dziękuję Bogu za ...”, „Jestem szczęśliwy kiedy ...” itp.

Scenariusze kilku pantomim⁶.

Zasady, o których TRZEBA pamiętać, stosując pantomimę jako środek ewangelizacji:

1. Podstawowa cecha pantomimy to schematyczność, pewne przerysowanie, przejawskrawienie. Nie należy tego unikać, dostosowując scenariusze
2. Głosimy Chrystusa jako Pana, nie siebie samych jako wspaniałych aktorów
3. Należy dbać o czytelność znaków, stosować powszechnie przyjęte gesty, skojarzenia, symbole
4. Unikać niewłaściwych skojarzeń (np. zakrycia jako piekło, ksiądz grający szatana itp. Nawiasem mówiąc, kapłan W OGÓLE nie powinien brać udziału w pantomimach jako aktor)
5. Unikamy wszelkich nawet pozorów profanacji; przy grze w kościele niech ołtarz pozostanie ołtarzem, a nie składowiskiem rekwizytów; podczas przedstawienia nie musimy oddawać czci ołtarzowi czy tabernakulum, ale już schodząc ze sceny nie wolno o tym zapomnieć...
6. NIE IDENTYFIKOWAĆ SIĘ Z ROLĄ! (zwłaszcza z rolą szatana, grzechu, alkoholika itp.); przy stosowaniu rekwizytów typu czarny strój, flaszka piwa itp. przygotowywać się do roli dopiero na miejscu, nie przychodzić tak ubranym od razu (szczególnie jeżeli wcześniej uczestniczymy w Eucharystii...)
7. Wymieniamy się rolami - nie może jedna i ta sama osoba w każdej pantomimie grać Boga, inna cały czas szatana itp.
8. Pamiętać o wspólnej modlitwie przed rozpoczęciem pantomimy
9. Warunek podstawowy i absolutnie niezbędny: ZAWSZE gramy w stanie łaski uświęcającej!!!

KURTKA

OSOBY: JEZUS; OSOBA (DZIEWCZYNA LUB CHŁOPAK)

REKWIZYTY : - KURTKA

1. Na scenie, z tyłu, stoi Jezus w białej albie. Na środku sceny leży kurtka.
Przechodzi osoba, zauważa kurtkę, zbliża się do niej, rozgląda się, czy jest gdzieś właściciel. Stwierdziwszy, że kurtka jest „niczyja”, podnosi ją, ogląda, następnie zakłada i zapina. Jest zadowolona, kurtka bardzo jej się podoba.
2. Po krótkim jednak czasie zaczyna się jej robić gorąco i próbuje zdjąć kurtkę.
Nie może jednak się rozebrać i wpada w panikę, ruchy zaczynają się robić coraz bardziej nerwowe.
3. Podchodzi Jezus i chce pomóc. Osoba ta odtrąca jednak pomoc i z większą nerwowością podejmuje znów zdejmowanie kurtki. Pada na kolana i ciągle próbuje zdjąć kurtkę. Ponownie podchodzi Jezus, ale i tym ra-

---

⁶ Inne można znaleźć na stronie dde.warszawa.pl. Dobrze jest stworzyć własną pantomimę, bo wtedy po pierwsze mogą się wykazać animatorzy i uczestnicy (tworząc coś własnego), po drugie nie ma ryzyka, że ktoś powie „znam to”.

zem zostaje odrzucony. Dalsza walka tej osoby nie przynosi rezultatu i zrozpaczona siada na piętach chowając twarz w dłoniach i schylając głowę. Po raz trzeci podchodzi Jezus, podnosi ją. Ona przygląda się Jezusowi, pozwala zdjąć z siebie kurtkę.

Po uwolnieniu jest bardzo szczęśliwa.

4. Jezus nakłada kurtkę i umiera na krzyżu. Osoba jest zrozpaczona. Nie rozumie tego, co się stało, znów pada z rezygnacją na kolana. Jezus zrzuca kurtkę i podchodzi do klęczącej osoby, która jest zdziwiona. Jezus podnosi ją i przytula.

MASKI

OSOBY: - GŁÓWNY BOHATER (CHŁOPAK) Z POTRÓJNĄ MASKĄ

- MOTOCYKLISTA W MASCE

- DZIEWCZYNA W MASCE

- DZIEWCZYNA BEZ MASKI

REKWIZYTY : - TRZY ZŁĄCZONE NA STAŁE ZE SOBĄ

Z MOŻLIWOŚCIĄ POKAZANIA KAŻDEJ.

KOLEJNOŚĆ I TEMATYKA MASEK :

A. OBOJĘTNOŚĆ , B. ZŁOŚĆ , C. RADOŚĆ

- MASKI MOTOCYKLISTY I DZIEWCZYNY

1. Główny bohater budzi się, wstaje z łóżka, przeciera oczy, idzie do łazienki, myje się, wychodzi z łazienki, podchodzi do szafy, ubiera się, zakłada maski, wychodzi z domu (*słyszeć jeżdżące samochody*), zamyka drzwi.
2. Na ulicy spaceruje z maską **nr 1**. potraça go (*słyszeć*) przejeżdżający motocyklista - główny bohater zmienia maskę na **nr 2**, wygrażając pięścią. Motocyklista odgraża się i odjeżdża.
3. Zmiana maski na **1** , idzie dalej. Na widok przechodzącej dziewczyny w masce, która go delikatnie kokietuje machając dłonią - zmienia maskę na **3** i również do niej macha dłonią patrząc w jej kierunku.
4. Zmiana maski na **1**. Powoli zmienia się muzyka. Przychodzi wdzięcznym krokiem dziewczyna bez maski. Jest ładnie wdzięcznie (*jej charakter stroju różni się od poprzedniej , może to być np. kolorowa, długa spódnica lub sukienka*) ubrana. Bohater na jej widok najpierw zachowuje się podobnie jak wobec poprzedniej dziewczyny. Ta dziewczyna jest uśmiechnięta. Zauważa, że bohater ma na twarzy maskę i proponuje mu żeby ją zdjął. Pokazuje na siebie, że sama jej nie posiada i jest szczęśliwa ponieważ Bóg jej daje radość (*tu pokazuje na Boga*), Jednak on zmienia maskę na obojętność, odwraca się, gdy ta nalega denerwuje się, maska **nr 2** i wygraża jej odsuwając się. Dziewczyna nie daje za wygraną, nadal go zachęca - teraz bohater waha się, boi się, ale wreszcie zdejmuje maskę nie pokazując jednak twarzy. Dziewczyna bierze maski i odkłada w stronę , którą pokazywała Boga. (*może być to krzyż wiszący w kaplicy lub sali w której są*) Zachęca teraz aby się uśmiechnął. Czyni to niezdecydowanie i jest to raczej grymas, wreszcie decyduje się widząc miłość i delikatność z jaką zachęca go dziewczyna - pięknie się uśmiecha.
5. Teraz razem się cieszą , zachęcają zgromadzonych ludzi aby oddali swoje maski Jezusowi i przyjęli Jego radość.

SERCA

OSOBY : - CHŁOPAK

- DZIEWCZYNA.

1. Wychodzi chłopak; jest obojętny na wszystko, nie ma celu w życiu (np. z rezygnacji kopie kamień, zrywa kwiatek, wacha go i niszczy, bierze książkę i znudzony odkłada ją, itp.)
2. Słyszy głos Boga. Bóg nawołuje Go, by dał Mu swoje serce. Chłopak dziwi się, upewnia się, czy to do niego. Początkowo kiwa przecząco głową, potem jednak namyśla się i oddaje Bogu serce. (w tym momencie osoba trzecia może uderzać w rytm bicia serca w pudło gitary)
3. Chłopak nabiera ochoty do życia. Już ma cel. Wykonuje te same gesty co wcześniej, lecz mają one sens.

4. Wchodzi dziewczyna. Zaczepia chłopaka. Dziewczyna podoba się chłopakowi i ten okazuje jej to (np. zrywa i podaje kwiatek itp.)
Po chwili dziewczyna gestami pokazuje, aby on dał jej swoje serce. Chłopak pokazuje, że jego serce jest u Boga. Dziewczyna po krótkim namyśle pokazuje mu, by zabrał swoje serce od Boga i dał je jej. Chłopak waha się. W końcu woła Boga, tłumaczy Mu o co chodzi i zabiera serce i daje je dziewczynie. Dziewczyna zaczyna bawić się nim, podrzuca je coraz wyżej. Chłopak przygląda się temu z niepokojem. W końcu serce pada na ziemię i rozbija się na drobne kawałki. Dziewczyna lekko zmieszana odchodzi.
5. Chłopak przykłęka przy swoim sercu rozbitym na kawałki. Podnosi kilka kawałków. Jest zrozpaczony, załamany. Zbiera kawałki do garści. Znów słyszy głos Boga, by oddał Jemu swoje serce. Pokazuje, że jest rozbite, że nie ma serca, są tylko kawałki. Bóg jednak nalega, by oddał Mu je. Chłopak podnosi się z klęczek i wyciąga ręce z sercem do Boga i ono ożywa. Znów jest pełen radości.
6. Ponownie wychodzi dziewczyna. Zaczepia chłopaka. On jednak ucieka od niej. Ta dogania go i znów chce, by oddał jej swoje serce. Chłopak ponownie pokazuje, że jego serce jest u Boga. Wówczas ona chce jeszcze raz pokazać, by zabrał serce od Boga, dał jej. Chłopak jednak stanowczo kiwa przecząco głową i pokazuje by ona oddała swoje serce Bogu. Dziewczyna wyśmiewa go, puka się w głowę itp. Chłopak zaczyna się modlić. Dziewczyna zastanawia się, słyszy głos Boga. Waha się. W końcu oddaje serce Bogu, podskakuje z radości. Pokazuje chłopakowi, że oddała swoje serce. Zaczynają się razem cieszyć.
7. Stają oboje przodem do oglądających i pokazują, aby oni oddali swoje serce Jezusowi.

KRZESŁO - grzech

OSOBY : - DZIEWCZYNA (MOŻE BYĆ CHŁOPAK)
- PRZECHODZIEN

REKWIZYTY : KRZESŁO

1. **Dziewczyna** spaceruje. Zauważa krzesło, które ma napis " *Nie dotykać* ".
Dziewczynie podoba się krzesło, szuka właściciela, gdy go nie znajduje zdejmuje kartkę z napisem i opiera rękę na krześle. Cieszy się chwilę z posiadania krzesła; nudzi się, chce je zostawić. Ręka przykleja się do oparcia. Dziewczyna próbuje uwolnić rękę, ale się jej to nie udaje.
2. Stara się to ukryć gdy mija ją **przechodzień** - macha do niego ręką, uśmiecha się. Po jego odejściu coraz rozpaczliwiej stara uwolnić się od krzesła (*próbuje rzucić je w górę, szarpie, szamoce na różne sposoby*) - bezskutecznie. W czasie tych prób siada na krześle i przykleja się do niego. Jest zdesperowana.
3. Przechodzień mija ją raz jeszcze i tym razem bohaterka woła go i prosi o pomoc. Po wyjaśnieniu o co chodzi przechodzień na chwilę wybuchu śmiechem, następnie próbuje pomóc jej ciągnąc za nogi i ramiona. Kiedy to nie pomaga wpada na pomysł by się modlić. Trochę z niedowierzaniem dziewczyna zgadza się na modlitwę (*przechodzień może stać lub klęczeć*). Po chwili jedna ręka potem druga są wolne co zachęca ich do dalszej modlitwy. Wreszcie dziewczyna klęka - spostrzega, że jest wolna od krzesła (jest bardzo szczęśliwa). Dziękuje przechodniowi i odchodzi.
4. Przechodzień szuka przyczyny tej sytuacji; znajduje kartkę ogląda ją najpierw z jednej potem z drugiej strony. Wszystko jest jasne, kładzie kartkę na krześle; z napisem GRZECH (*w kierunku widowni*). Odchodzi.

PRZYGOTOWANIE E-TECZKI – DDE WARSZAWA 2012: DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO.

- DIECEZJALNA DIAKONIA EWANGELIZACJI: dde.warszawa@gmail.com,
www.dde.warszawa.pl
- PanemJEZUS.pl, panemjezus@gmail.com
- Moderator DDE: ks. Tomek Moch, www.tmoch.net

